

ŽUPNE OBAVIJESTI

PONEDJELJAK - 7.30 + Sačić Franjo god. i Katarina i Tuđan Stanislav

UTORAK - **7.00** + Lacko Franciska i Agata

SRIJEDA – kapelica 7.30 + Marjanović Živko, Filip i Anica god.

ČETVRTAK –7.30 + Skupnjak Ivanka god. Bartol i roditelji

PETAK –7.30 + Sačić Petar i ob. Vincek

SUBOTA – 19.00 –skupna sv. misa:

NEDJELJA – 12. KROZ GODINU (Rođenje Ivana Krstitelja)

7.30 + župna

9.30 + Novosel Josip i Buhin Ivan

11.00 + Vugrinec Ivan, Laura i Koren Stjepan

ŽUPNE AKTIVNOSTI: Dječji zbor u petak u 18.00

Župno hodočašće na **TRSAT** 7. srpnja 2012. - prijaviti se što prije!

Papa Benedikt o ljubavi božanskog Srca...

Tko prihvaća iznutra Božju ljubav, toga ta ljubav oblikuje. Čovjek koji je iskusio Božju ljubav za njega je ona kao 'poziv' kojemu valja odgovoriti. Pogled upravljen Gospodinu koji je 'uzeo naše slabosti i ponio naše bolesti' (Mt 8, 17) pomaže nam da postanemo osjetljiviji na trpljenje i na potrebe drugih. Kontemplacija koja se klanja kopljem probodenom boku stvara u nama osjetljivost na spasenjsku volju Božju. Osposobljava nas da se povjerimo spasenjskoj i milosrdnoj ljubavi te nas istodobno jača u želji da sudjelujemo na njegovu spasenjskom djelu postajući njegova sredstva. (...) Iskustvo ljubavi koje se steklo kultom probodenoga Otkupiteljeva boka čuva nas od rizika da se oslanjamo na same sebe i otvara nas raspoloživosti za život za druge.

Urednik: Marko Domiter; Odgovara: Josip Hadrović, žpk.
lipanj, 2012. Široke Ledine 4, Trnovec, web: www.zupa-trnovec.hr
e-mail: zupnilistic.trnovec@gmail.com, info@zupa-trnovec.hr

ŽUPA MAJKE BOŽJE SNJEŽNE - TRNOVEC

ŽUPNI LISTIĆ

Godina IV.

broj 30 (186)

17. lipnja 2012.

11. NEDJELJA KROZ GODINU

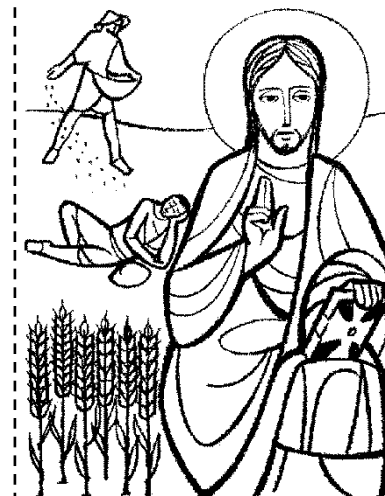
Psalam 92

Dobro je slaviti Gospodina.

Dobro je slaviti Gospodina,
pjevati imenu tvome, Svevišnji,
naviještati jutrom ljubav tvoju
i noću vjernost tvoju.

Ko palma cvate pravednik
i raste ko cedar libanonski.
Zasađeni u Domu Gospodnjem,
cvatu u dvorima Boga našega.

Rod donose i u starosti,
sočni i puni svježine:
da navijeste kako je pravedan Gospodin,
Hrid moja, onaj na kome nema nepravde.

Ulazna pjesma

Slušaj, Gospodine,
glas moga vapaja,
milostiv mi budi,
usliši me!
Ne skrivaj lica
svoga od mene,
ne odbij u gnjevu
slugu svoga!

LIPANJ - MJESEC SRCA ISUSOVA

Srce Isusovo, žrtvo za grijeh, smiluj nam se!

Jedna časna sestra nje govala je u nekoj siromašnoj obitelji bolesnu majku. Iskristila je priliku da istodobno njezinoj maloj osmogodišnjoj kćerki, koja je bila najstarija među brojnom djecom, tumači katekizam. Mala je s najvećom znatiželjom promatrala kronicu koja je visjela na pojasu časne sestre. „Sestro“, upita mala, „što je to ispod zrna dolje?“ „Dijete“, odgovori joj časna sestra, „to je Isus, naš Spasitelj, koji je došao na svijet jer nas je davao htio srušiti u pakao. Opaki ljudi su ga pribili na križ i on je umro na križu da nas spasi.“ Djevojčica naime nije bila uopće krštena, kao ni sva druga mlađa djeca, i nije još nikada vidjela kronicu. Prva zraka istine Božje, koja je prodrila u ovu siromašnu dušicu, upalila je tamo iskru ljubavi. Sa suzama u očima pošla je krevetu bolesne majke i ganuto izustila riječi: „Mama, čuj što kaže časna sestra: dragi Bog je za nas umro, a mi nismo to uopće znale.“

A tko zna koliko ima i velikih, odraslih ljudi, koji znaju malo ili ništa o neizmjerne žrtvi koju je Bogu prikazao Isus Krist za naše grijeh, o žrtvi koju je već pred tisuće godina navijestio sv. Jeremija prorok: „Bio sam kao bezazleno janje, što se vodi na klanje“. Tko zna, koliko ima i velikih, odraslih ljudi, koji slabo ili nikako ne poznaju Presveto Srce Isusovo, odakle je buknuo plamen ljubavi koja je dovela do krvave žrtve na križu, i koje se s pravom naziva žrtvom za grijeh. Što smo bili mi ljudi iza nesretnog pada praroditelja u raj u zemaljskom? Kandidati smrti vječne, jer smo svi sagriješili, kao što govori apostol u Poslanici Rimljanima: „Jer svi sagriješite i nemaju slave Božje“, tj., milosti posvećujuće bez koje nema života vječnoga. Nitko tu nije mogao pomoći: ni carsko dostojanstvo, ni velika učenost, ni vojnička hrabrost, ni pokora...

Ako smo iza pada Adamova bili kandidati smrti vječne, sada smo baštinici života vječnoga, to imamo zahvaliti jedino ovoj žrtvi: Isusu Kristu, presvetom Srcu njegovu, koje nam se smilovalo i žrtvovalo za nas na drvu križa da bi nas minuo anđeo osvetnik koji ubija. Bez te žrtve uzalud bi se bio spasio bilo koji pravednik: Noa u svojoj barci, patrijarsi Abraham, Izak i Jakov. Bez te žrtve uzalud bi bile pokore pustinjaka prvih kršćanskih vremena, revnost redovnika, djevičanstvo svete Agneze, Cecilije, Barbare, Lucije i dr., bdijenje svete Katarine ili Ruže Limske, bičevanja i prolijevanje krvi mučenika, strogi postovi... Što god ima vrijednost za nebo, ima samo iz žrtve Kristove, iz njegova Presvetoga Srca.

To dakako ne čini bespredmetnim naše pokore, naša dobra nastojanja. Naprotiv, činjenica, da je Presveto Srce Isusovo probodeno na križu kao žrtva za naše grijeh, ima biti najjači poticaj da mu uzvratimo toliku ljubav i dokažemo svoju ljubav djelima dostojnim Boga. To su u svim vremenima prave kršćanske duše shvaćale i nastojale zadovoljavati Presvetom Srcu Isusovom za bezbrojne uvrjede, pa i u ono pokvareno doba govori Sveti Otac papa Pio XI.: „...gdje se umnožio grijeh, ondje se još više umnožila milost, dozvoljeno je na neki način primijeniti i na ovo naše doba da se očrta: jer, veoma se umnožila pokvarenost ljudi, isto tako se poticajem Duha Svetoga divno umnaža broj vjernika jednog i drugog spola koji radosnijeg srca, za tolike uvrjede nanese božanskom Srcu, nastoje zadovoljiti, čak same sebe prikazati Kristu za žrtve...“

Kamo sreće da ovaj glas Svetoga Oca ne ostane glas vapijućega u pustinji! Kamo sreće da potakne sve duše na revnost ispaštanja i udovoljavanja Presvetom Srcu Isusovu! Kad pogledamo, koliki se blagoslov Božji izliva na takve duše, koje dragovoljno ispaštaju uvrjede Bogu nanesene, mogli bismo reći da Bog traži to ispaštanje i zadovoljavanje više zbog naše lične koristi negoli zbog sebe. Tolika je ljubav Božja prema čovjeku, tolika je ljubav Presvetog Srca Isusova prema nedostojnima. David kralj udara se šakom u prsa nakon svog teškog grijeha i sablazni koju je grijehom počinio. Pogledajte kako Bog zaboravlja svu njegovu krivicu i kako ga blagoslivlja da od njega po tijelu dolazi Mesija, Otkupitelj svijeta. Carinik Zakej spreman je udovoljiti Bogu četverostruko, ako je koga u čemu prevario, i sam Krist Gospodin ulazeći u kuću njegovu govori: „Danas dođe spasenje kući ovoj“. Marija Magdalena, da zadovolji za svoje teške grijeh i pruži Bogu zadovoljštinu, dolazi pred Isusa baš u času kad se nalazi u odličnom društvu da što više pogrde padne na nju. I koliki se blagoslov izlio na nju po riječima Krista Gospodina! Petar, nakon što je zatajio Isusa, izlazi van i lijeva gorke suze što ga je zatajio. A Isus ga zauzvrat postavlja poglavarom čitave svete Crkve. Savao se sav upravo izjeda u pružanju naknade Isusu za krivice što ih je prije učinio prema njemu progoneći Crkvu Božju. I Isus ga tako blagoslivlje da čini od njega najvećeg apostola pogana - svetoga Pavla.

Ako se Presveto Srce tako divno prinosi kao žrtva Bogu za naše grijeh, s naše strane neka odgovor na tu ljubav Isusovu bude naknada, ispaštanje. Time koristimo konačno najviše samima sebi.

bl. Alojzije Stepinac

